

afholdte, og Ændringsforslagene ere som sagt tiltraadte af Udvalget. Kun er der at bemærke, at det store Ændringsforslag til § 26 er kun delvis tiltraadt, idet den Gruppe, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) er Ordfører for, ikke har tiltraadt den Del af Ændringsforslaget, der gaar ud paa, at der skal bevilges en Udgift paa 32,000 Kr. til Gengæld for, at der sker Nedsættelser. Det er allerede under Forhandlingerne, navnlig meget veltalende af det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ste Valgkreds (Rode), bemærket, at denne Udgift af 32,000 Kr. er indvunden allerede ved Rentebesparelsen, men dertil kommer jo den Betragtning, at den store Nedsættelse kan ikke naas uden ved Hjælp af denne Mindreudgift af de 2 Gange 32,000 Kr., der er en absolut Betingelse for, at den store Nedsættelse kunde naas. Hvad det store Ændringsforslag om Nedsættelsen angaar, er der for saa vidt ikke nogen særlig Anledning til at dvæle ved den Sag. Forslagene ere til vor gensidige Tilfredshed, kan jeg sige, tiltraadte af det samlede Udvalg. Men efter den noget forskellige Belysning, hvori Forslagene ere stillede af den ene og den anden Taler, turde det dog maaske være rigtigt, naar Ministeren har Ordet, at ogsaa han siger et Ord derom. Dette er da ganske simpelt først noget meget gammelt, som ikke indeholder nogen Belæring for nogen, nemlig at alle de nuværende Ministre, som vare i Folketinget, da Forsvarslovene behandledes, og som vare til Stede ved Afstemningen, alle som en stemte mod Forsvarslovene, og jeg kan dertil føje en Ting, der ganske vist er ny, men er lidet overraskende, nemlig den, at alle de Ministre, som ikke vare i det Tilfælde, vilde ubetinget have stemt imod dem, hvis de havde været der. Det er jeg berettiget til at sige paa samtlige Ministres Vegne. I denne Belysning staa Regeringen og i den maa den nødvendigvis staa ved Behandlingen af denne Sag. Den Gang Regeringen blev dannet, ansaa Ministeriet sig efter den foreliggende Situation for forpligtet til at gennemføre de Love, der nu vare bleve gældende, medens de, da vi behandlede dem, kun vare Lovforslag. Ministeriet ansaa sig forpligtet til at paabegynde deres Gennemførelse og fra denne Paabegyndelse er det store foreliggende Ændringsforslag om Nedsættelse ikke nogen Afvigelse; det er et Led af denne paabegyndte Gennemførelse af Lovforslagene. Dette er det, som Situationen krævede, da Regeringen traadte til, og det

er det, som den nuværende Situation i Øjeblikket kræver. Hvad Fremtiden vil kræve, beror naturligvis paa de fremtidige Situationer. Hvis der til Efteraaret igen er et Folketing væsentlig af den samme Sammensætning som det nuværende høje Ting, saa vil enhver da siddende Regering formentlig finde sig forpligtet til at fortsætte den paabegyndte Gennemførelse af disse Love og vil da paa Finanslovsforslaget foreslaa de Bevillinger, som ville høre til en forholdsmæssig Fordeling paa det følgende Finansaar af Udgiften ved denne Gennemførelse. Hvis der derimod til Efteraaret maatte være et Ting af en anden Sammensætning, anser jeg det for en Selvfølge, at Spørgsmaalet om, hvad der opføres paa Finanslovsforslaget, og hvilke Lovforanstaltninger der bringes i Forslag, afhænger af dette Folketings Sammensætning.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de Betragtninger, der i øvrigt ere fremsatte, thi det er jo saaledes, som den højtærede Formand har udtalt, egentlig Betragtninger, der mere høre hjemme ved en første Behandling end ved en anden Behandling. Jeg skal derfor kun udtale til den ærede sidste Taler, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), at naar han gjorde en Udsættelse med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 104 om et personligt Tillæg til en Kontorchef i Krigsministeriet, da er denne Sag, som det ærede Medlem ganske rigtigt sagde, en Arv fra min Forgænger. Men jeg tror, at det Forslag, som er stillet, for det første er Udførelse af en Billighed, og at det dernæst, efter hvad der foreligger, er den retteste Løsning af denne Sag. Naar det ærede Medlem fremdrog en anden Sag, nemlig Pensioneringen af Enker efter frivillige, hvorom der for øvrigt ikke foreligger Ændringsforslag, vil jeg dog sige, at det væsentlig er et mellemrigsk Hensyn, man har taget, naar man har pensioneret Enker efter svenske og norske frivillige, og det kan ikke siges, at det samme Hensyn gør sig gældende, naar der er Tale om Pensionering af Enker efter danske frivillige.

Der er vel gjort nogle Bemærkninger udenfor de Ting, jeg har berørt, men de kræve ikke egentlig noget Tilsvar. Derimod vil jeg følge den Opfordring, som den ærede Ordfører gav mig til at udtale mig angaaende et Forhold, som har været meget omtalt i den sidste Tid, og som vedrører den kommanderende General i første Generalkommando. Det er ikke